

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vincentii Lirinensis Galli, Pro Catholicae Fidei Veritate et
antiquitate, aduersus prophanas omnium hæreseon
nouationes Libellus**

Vincentius <Lerinensis>

Venetijs, 1549

De fiducia bonoru[m] operum & meritorum 17

urn:nbn:de:hbz:466:1-36089

ut absq; diuina gratia non posset quis illam mereri, asserere
 tñ hoïem cum diuina gratia illam nō posse promereri, est
 hereticū & sanctis scripturis cōtrarium, quæ ostēdunt per
 obseruationē diuinorum mandatorū perueniri ad uitā æter
 nam, iuxta uerbum Christi: Si uis ad uitā ingredi: serua mā Matth. 19
 data. Cum & Apostolus asserat hoïes per beneficentiā & Hebræ. 13
 communionē Deum promereri. Et Sapiens de quibusdam Sap. 3
 sanctis uiris dicat: Tentauit Deus illos et inuenit dignos se.

Propositio octaua. Marci 10.

Qui præmij causa certat, non certaturus nisi sciat dan
 dum præmium, in seipsum præmio frustratur.

Censura.

Tametsi principalis Dei amore quàm præmij debent
 hoïes certare & bene operari, licitum est tñ eos præmio
 moueri ad bene operandum & certandum cōtra tentatio
 nes: & oppositū asserere erroneum est & scripturæ aduer
 satur. Scribit enim Apostolus: Debet in spe, qui arat, ara= 1. cor. 9
 re: & qui triturat, in spe fructus percipiēdi. Probantur et Matth. 19
 à Christo Eunuchi, qui se castrauerūt propter regnum cœ
 lorum. Et inclinauit regius propheta cor suum ad facien= Psal. 128
 das iustificationes propter retributionem.

Titulus 17. De fiducia bonorum
 operum & meritorum.

Propositio prima. In fine Diatribæ.

Lutherus pie quidem ac christiane disseruit de fidu
 cia meritorum, operum & uirium nostrarum, ac de
 tota fiducia transferenda in Deum et eius promissa.

Censura.

De abiicienda fiducia operum & meritorum impie ac
 heretice disseruisse Lutherū exploratum est. De illis nāq;

1. cor. 5
10 an. 5

2. cor. 9

1. Timo. 4

2. Pet. 1

.cor. 15

Roma. 2

Matt. 10

ita differuit, ut minime ueritus sit bona opera & merita pa-
riter & fiduciam in illis sub Deo repositam damnare, que
multis in locis sacra eloquia comprobant. Docent enim ho-
mines post hanc uitam relatuos, quæ gesserunt in corpo-
re, siue bona fuerint siue mala, & processuros in resurre-
ctionem uitæ eos, qui bona fecerint, in resurrectionem ue-
rò iudicij eos, qui mala. Excitant etiã eadem sacra eloquia
christianis duplici nomine facere ac multiplicare bona ope-
ra, tum ut seminantes non parce in hac uita diuites fiant in
bonis operibus, ac benedictionem postea demetant: tum ut
per illa certitudinem acquirant suæ uocationis & electio-
nis. Fideles nêpe ita exhortatur beatus Petrus: Satagent
per bona opera certam uestrã uocationẽ & electionem sa-
ciatis. Hoc. n. facientes non peccabitis aliqñ. Quod si certi
redditur hoies de sua uocatione & electione bene operan-
do, non utiq; diffidunt, sed certam hñt fiduciam, quòd non
sit futurus suus labor inutilis apud Deum, qui eos non salu-
lit, dum bona æterna pollicetur bene operantibus. Hinc sa-
nè patet, quod in bonis operibus tanquam in medijs ad sa-
lutem necessarijs cum Dei gratia recte fiduciam sub Deo fi-
deles reponunt. Quare appositæ snæ subscribēs Erasmus
turpiter aberrat, & temerarie scandalizat legentes.

Propositio secunda, quæ est in Elencho.

Periculum est meritis fidere. Censura.

Cum redditurus sit unicuiq; Deus iuxta opera sua, de-
bent fideles securi esse quod si perseuerauerint bene agen-
do, et diuina mandata custodiendo, consequentur uitã eter-
nam. Hoc. n. includit ratio spei, proinde meritis hoc modo
fidere non solum possunt, sed etiam tenentur, alioqui nõ spe-
rarent. Quare erroneum est asserere, quòd periculum si

hoc pacto meritis fidere. Nec tamen ea fiducia gratiam & misericordiam Dei excludit, per quas merentur homines & ad uitam æternam acceptantur, longe siquidem abest huiusmodi fiducia à præsumptione & ingratitude. Deo enim omnia bona opera adscribit, ut præcipuo authori, & fructum meritorum maxime collocat in diuina misericordia, non in proprijs meritis aut in humana iustitia, quæ nullius est momenti seclusa diuina misericordia. Licet cum illa ad salutem ex Dei decreto requirantur humana opera, quæ nihilominus Dei donum sunt. Neq; tamen ullum est opus hominis, quo regulariter & absolute, & absq; conditione futuræ perseverantiæ ipse securus esse possit de salute citra reuelationem.

Propositio tertia ex libello de Misericordia Dei.

Quantis malis patent, qui fiduciam posuerunt in meritis ac factis suis.

Propositio quarta.

Domine ut scuto bonæ uoluntatis tuæ coronasti nos. Psal. 5

Cum audis (ait Erasmus) bonæ uoluntatis, intelligit excludi fiduciam meritorum.

Censura.

Duplicem esse fiduciam meritorum exploratum est, alteram peruersam & excludendam, eam uidelicet, quæ plus suæ iustitiæ & meritis tribuit, quàm diuinæ gratiæ aut misericordiæ, quæ arrogata intumescens alios contemnit, quasi à se & à sua uirtute merita habeat, non Dei gratiæ & misericordiæ. Ingratitudine quoq; languescit, minime gratias agens Deo omnium bonorum largitori, dum non attendit quod præcipuus sit author meritorum, bonarum cogitatio num, affectuum ac operationū. Neq; enim (ut scribit Apo 2. cor. 2 stulus) sufficientes sumus aliquid cogitare à nobis tanquam

DETERMI. SCHOL. PARIEN.

ex nobis, sed sufficientia nostra ex Deo est, qui operatur in nobis uelle & perficere. Qui tamen sic illa in nobis operatur, ut & nos cum eo operemur. Quod monstrans apostolus, asserit non fore inanem laborem fidelium, sed etiam monet ne in uacuum gratiam Dei recipiant. In se istam gratiam Dei uacuum non fuisse dicit, sed secum laborantem. Unde patet hominis uoluntatem in bonis operibus habere actionem, quamuis primatum bonorum operum & principalem actionem Deo & gratiae eius deberi certum sit, non humanae uoluntati, aut libero arbitrio, quem sibi adscribit haec uana, impia, ingrata, & presumptuosa fiducia meritorum aut bonorum operum, maxime à se elongat fontem uinae misericordiae, et ideo excludenda est. Altera est autem fiducia meritorum & bonorum operum, pia, humilis nec ingrata. Quae antea in secunda propositione huius tituli plene explicata est, haec autem non modo utilis est omnibus christianis adultis, sed & necessaria. Obligantur enim fideles adulti, credere bona opera cum Dei gratia esse necessaria et requisita ad habendum uitam aeternam. Obligantur quoque desiderare eandem uitam aeternam, & ponere eiusmodi bona opera ad eandem comparandam. Iudicare etiam tenentur, quod Deus benedictus illa bona opera premiabit sicut ipse decreuit, & patet per scripturas. Hoc clare explicat Apostolus, nam cum in uniuersali sua bona opera praesummaui, fidem seruaui, mox subiungit: In reliquo reposita est mihi corona iustitiae, quam reddet mihi dominus in illa die iustus iudex. Et nequis putaret solis bonis operibus suis reddendam mercedem, beatae immortalitatis coronam, subdit, non solum sibi illam tribuendam, sed & his qui illi

Philip. 2
2. COR. 15.
2. COR. 1

1. Timo. 4

gunt aduentum domini, hoc est, fidelibus bene in hac uita laborantibus, qui domini expectant aduentum. Proinde debent fideles iuxta definitionem apostoli in hac uita bene operari, & bene operando, certo à domino mercedem expectare, alioqui fiducia spei catholice carerent, sine qua non saluantur adulti. Quapropter si præfatæ propositiones huiusmodi fiduciam meritorum & bonorum operum respiciant & inficiantur, Lutheri impietati suffragantur: secus autem si de prima fiducia intelligantur, quæ, ut dictum est, omnino est abiicienda.

Titulus 18. De fiducia corporalium ceremoniarum & statutorum religionis.

Propositio prima in Elencho.

Quo magis hæremus corporalibus ceremonijs, hoc magis uergimus ad iudaismum.

Censura.

Etsi in operibus & corporalibus ceremonijs non ita sciendum est, ut spiritualia, in quibus perfectio consistit, postponantur, in illis tamen suo gradu sub deo fiduciam habere debemus, illaque tanquam arma ad militandum contra spirituales hostes assumere, prout Christus docuit & sancti patres tradiderunt. Neque plane existimandæ sunt ceremoniæ ab ecclesia aut sanctis patribus institutæ ad iudaismum uergere, qui iam obsoleuit & abrogatus est, ut abrogandum prorsus propheta prædixerunt. Quod autem arbitrantur ecclesiam aut sanctos patres rursus iudaicas ceremonias instituire, non Christiani credendi sunt, sed impij hæretici Ariani, Vuiclefiste, aut Lutherani, aut eodem fermento malitiæ corrupti. Pertinent enim ecclesiæ ceremoniæ ex sua ratione ad eminentem uirtutem, utpote ad religionem, & eas